A°. 1814. N. 132.

UTRECHTSCHE COURANT.

Vrydag den 4. November.

De Ondergeteekende Thesaurier der Stad Utrecht, als daar toe door den Heer Burgemeester behoorlijk gemagtigd, maakt aan de belanghebbenden bekend, dat gedurende de maanden November en December 1814, op Maandag, Woensdag en Vrijdag, des middags tusschen twaalf en twee uren, ten zijnen huize zullen worden betaald, alle de Renten van de bij deze Stad opgenomene Gelden, verschenen over het loopende jaar van 1814, tegens intrekking van het Coupon bij de Obligatien afgegeven.

De Thesaurier voornoemd
N. T. VAN VOORST.

I T A L I E N.

ROMEN *den* 12. *October*. De Aanspraak welke Zijne Heiligheid Paus PIUS VII. in een geheim Konsistorie den 26. September laatstleden gedaan heeft, ziet thans in het Latijn en Italiaansch het licht, en is van den volgenden Inhoud:

Eerwaarde Broeders, eindelijk is de zoo gewenschte dag aangebroken, waarop het ons gegeven is u hier weder vergaderd te zien, en er uwe tegenwoordigheid te genieten. Deze geheiligde gewelven binnentredende, waar gij u, op onze uitnoodiging, bevind, gevoelden wij ons doordrongen met eene zoo levendige aandoening van vaderlijke liefde, met zoo veel blijdschap, dat wij ter naauwernood onze tranen konden weerhouden. Zij zijn dan voorbij die dagen van bitterheid en rampen. Na zoo vele droefheid, na zoo vele gevaren op den Apostolischen Stoel hersteld, hebben wij met veiligheid en met waardigheid de teugels der regering van de Heilige Kerk weder kunnen opnemen; en gij, die verstrooid, hier en daar verbannen waart, zijt eindelijk, na zoo veel lijdens en tegenspoed ondervonden te hebben, met ons hereenigd; en kunt vrijelijk, zonder vrees, ons met uwe zorgen en raad in het voornemen dat wij hebben om de rampen te herstellen die der Kerk aangedaan zijn, bijstaan. Laten dan de door ons geledene ongelukken der vergetelheid gewijd worden. Maar zoude het mogelijk kunnen zijn de diepe wonde aan de Kerk toegebragt, over welke de vorst der duisternis, gedurende de laatste jaren, zijne gantsche woede schijnt uitgeput te hebben, zich niet altijd te vertegenwoordigen. De losgebroken en als door de hel opgegevene godloosheid trachtte alle de kiemen van christelijke deugden uitteroeijen; deze misdadige pogingen zijn niettemin vrugteloos geweest, en wij zelve, die er de getuigen van waren, zouden er een groot aantal bewijzen van kunnen opgeven. Hoe vele voorbeelden van echte godvrucht hebben wij niet met eigen oogen gezien, hoe vele blijken van liefde, van verknochtheid, van kinderlijke gehoorzaamheid en van mildadigheid hebben wij niet ontvangen, toen wij in Frankrijk en in Italien van plaats tot plaats voortgesleept wierden; wij durven het zeggen, zij waren zoodanig dat de schoonste eeuwen der Kerk er haren roem op hadden kunnen dragen. Wij zouden er onzen dank voor betuigen, niet alleen aan de Steden en Plaatsen in dewelken wij op eene zoo vererende wijze ontvangen zijn, maar nog aan elk Persoon in het bijzonder, indien het kort bestek dezer redevoering dit niet belette. Evenwel zullen wij noch Genua, noch Milaan, noch Turyn met stilzwijgen voorbijgaan, van welke Steden, de geloovigen in het openbaar, indien zij konden, of in het geheim, indien het hen belet wierd, naar Savona snelden om er ons te bezoeken, ons bewijzen van liefde en eerbied te geven, en ons alles aan te bieden wat van hun afhing. Ook zullen wij de Inwoners van Savona niet vergeten, wier ijver en genegenheid voor onzen Persoon, te prijzenswaardiger zijn, daar onze gevangenschap in die Stad strenger en langduriger geweest is. Vooral zullen wij met lof gewagen van Frankrijk, thans zoo gelukkig aan zijnen wettigen Koning terug gegeven, waarover wij ons met hetzelve verblijden, en waar wij, vooral van de aanzienlijke Vrouwen, de vereerendste blijken ontvingen van eerbied, van goedwilligheid en van eene mildadigheid ten onzen opzichte, die zoo ver boven allen lof verheven is, dat wij, eenigermate onze gevangenschap vergetende, Gode dankten van ons aanschouwers en getuigen van zoo vele deugden te hebben gemaakt, want dus is de aart van den heiligen Godsdienst, dien wij belijden, hoe meerder dezelve aangerand wordt, zoo veel te meerder ontwikkelen zich zijne kragten; hoe meerder men hem vernederd, zoo veel te hooger verheft hij zich.

Dit voorregt aan het Christendom bijzonder eigen, zoude alleen genoegzaam zijn, om te bewijzen dat het van den hemel nedergedaald is; want de zwakheid der menschelijke natuur is zoo groot, dat het alleen door een geschenk des Hemels en een Godlijken bijstand mooglijk is, dat zij zich aan de wreedste folteringen blootstelt, en gereed is den dood zelfs te ondergaan, voor de zaak van God en voor de regtvaardigheid. Van waar toch gelooft gij, dat die kalmte van ziel, die moed, die blijdschap zelfs, gekomen is, welke wij gevoelden, toen wij ten prooije aan de woede der vervolging, ballingschap, gebrek, gevangenis en alle soorten van angsten leden, ware het niet dat wij door den Hemelschen Vader der Barmhartigheid ondersteund en verstrooid werden? Wie heeft de dapperheid der edelmoedige Spanjaarden opgewekt, wie heeft hen te wapen doen vliegen, hun de magt en onverschrokkenheid gegeven, en hun, na hen in talrijke en wreede gevechten verslagen te hebben, den vijand doen terugdrijven, die zich meester van hun grondgebied gemaakt hadt? Wie heeft den Vorsten ingeblazen, om dat beroemde bondgenootschap te sluiten, hetwelk hun het voordeel in de bloedige veldslagen gegeven en eindelijk den ondergang van den Hovaardigen verhaast, volmaakt heeft, indien het niet God zelve geweest is? Dewijl wij dus, door den wil van God, midden der toejuichingen en het vreugdegegalm der Volkeren, en bijzonder in dat van onze Apostolische verblijfplaats, uit den verschrikkelijken toestand en uit den staat van elende, waar in wij gedompeld waren, gered zijn, wat blijft er ons dan over, Eerwaarde Broeders, dan tot Gode onsterflijke dankbetuigingen voor eene zoo groote weldaad optezenden, en er eeuwig erkentelijk voor te zijn.

Godlijke Maagd, Moeder Gods, aan wier magtige bescherming wij ons behoud danken, en gij *Petrus* en *Paulus*, schitterende sterren der Kerk, door wien den boom des geloofs in deze Stad geplant is, en welken gij vrugtbaar hebt gemaakt, door het besproeijen van uw bloed, gij zijt het ook die ons in onze tegenspoeden hebt bijgestaan; wij smeeken u den dank aan te nemen, welke wij in de opregtheid onzes harten u daar voor betuigen. Blijft uwe bescherming aan deze Stad, die uwer zorgen toevertrouwd is verleenen, en haar voor altijd waarborgen, tegen de hinderlagen en trouwlooze voornemens der boozen. En gij, moedige Martelaren, Heilige *Silvester* en Heilige *Martinus* (*), aan wie het de Godlijke Barmhartigheid behaagd heeft, niet alleen ons tot opvolgers te maken, maar ook ons te roepen, om gelijk gij, voor het geloof te lijden; uw voorbeeld en uwe hulp hebben ons in de gevaren die wij te doorworstelen hadden versterkt. Ontvangt daarvoor de betuiging onzer dankbaarheid.

Na ons aan God, de Heilige Maagd en de Heilige Beschermers dezer Kerk, van de schatting, die wij hen verschuldigd zijn, gekweten te hebben, is het tot u dat wij ons wenden, Doorluchtige Vorsten, welke door uwe wijsheid, uwe magt en uwe wapenen, aan de bedrukte Kerk en aan de gantsche Wereld den vrede geschonken hebt. De nakomelingschap zal van uwe groote daden en uwen roem gewagen. Voor ons, wij zullen nooit de uitstekende diensten vergeten, die gij ons bewezen hebt, en wij bidden met al de warmte onzer harten Hem, door wien de Koningen regeren, u te behoeden, en u een waar, gevestigd en langdurig geluk te doen genieten.

U ook zullen wij den verschuldigden lof geven, aanzienlijke Mannen en Vrouwen van zoo uitstekende verdiensten, door wie, in Italie, in deszelfs Eilanden en in Frankrijk, het doorluchtigste deel van de Roomsche Geestlijkheid, de Vorsten der Kerk, de Bisschoppen en andere Kerkvoogden, die uit hun Vaderland en van hunne zetels verjaagd, van hunne inkomsten beroofd, in een woord, met de grootste wreedheid behandeld waren, uit hoofde der getrouwheid jegens ons en den Heiligen Apostolischen Stoel, met de welwillendste gastvrijheid ontvangen, en met de kiesche oplettenheden bijgestaan zijn. Gij zijt, zonder twijffel, gelukkig, want het is de waarheid die het heeft gezegd; gij zijt gelukkig uwe schatten in den Hemel verzameld te hebben, daar, waar geen roest die bederven, geene wormen die doorknagen. Uw naam, in de Jaarboeken der Roomsche Kerk geplaatst, zal uwe weldaden tot in de laatste eeuwen getuigen.

Doch daar naar evenredigheid der geschenken ook de verpligtingen vermeerderen, moeten wij met des te meer spoed gereed zijn God te dienen; wij moeten met des te meerder naauwgezetheid onze pligten waarnemen, naar mate wij meerder genade deelachtig worden. Laat onze Godsvrugt dus vuriger, de geur onzer deugden zagter worden. Wat ons aangaat, onze zorgen voor de Kudde, welke ons toevertrouwd is, zullen onafgebroken en die voor het bestuur der Kerk nog aanhoudender zijn. Gij weet het, naauwlijks zijn onze ketenen verbrijzeld, naauwlijks heeft de godloosheid geëindigd ons te kwellen, naauwlijks zijn wij op onzen Stoel hersteld, of wij hebben ons bezig gehouden met het genezen van de wonden der Kerk. Wij hebben van de Pausselijke Domeinen die vergaderingen der godloozen verwijderd, welke niet minder den Troon der Koningen dan onzen Heiligen Godsdienst bedreigen. Wij hebben het Genootschap van Jezus uit zijn assche doen herrijzen, het welk niet minder geschikt is tot voortplanting van den dienst van God, dan om tot het heil der zielen te werken. Wij hebben voor de Godsdienstigen die geheiligde verblijfplaatsen weder geopend, tegen welke de Vervolger zijn geheele gramschap aangewend had. Wij hebben de Geestlijke Zusters naar hare woningen terug geroepen, waar uit zij door het geweld verjaagd, en, onmedogend, midden in de gevaren der Eeuw, geworpen waren.

Hoewel wij deze en nog veele andere zaken gedaan hebben, blijven er ons nog meerdere en meerder belangrijke over. Derhalven bidden wij u, en noodigen u op de dringendste wijze uit, Eerwaarde Broeders, om ons met alle kragten en met al uwen ijver bij te staan, tot het herplanten van den wijnstok des Heeren, welken een wild beest verwoest heeft.

Laten wij, ondertusschen, dag en nagt, den Hemelschen Herder bidden, dat hij onze pogingen zegene, ons de genoegzame kragten, het vertrouwen en het noodige gezag geve bij de Vorsten, op dat onze zorgen vruchten mogen dragen, op dat wij den welvaart zijner Kerk bewerken, en haar in den glans en luister van hare aloude waardigheid mogen herstellen.

MESSINA *den* 1. *October*. De Heer *van Sonnenberg*, Kommandant van de Provintie van Val-Demona, heeft een bevel van den Koning der beide Sicilien publiek gemaakt, waarbij verboden wordt, van in de Havens van dat Rijk, onder welk voorwendsel het ook zoude mogen zijn, eenige Vlag van Z. M. Koning *Joachim* van Napels, te ontvangen: ook is ten gelijken tijde aan alle de Siciliaansche Onderdanen verboden, eenig Schip of Vaartuig naar de Kusten van het Koningrijk van Napels over te voeren.

Deze gestrenge maatregelen, welke genoegzaam gelijk staan met eene Oorlogsverklaring, schijnen genomen te zijn na de terugkomst van eenen Kourier, welke van wegens den Kommandeur *Ruffo*, onzen Afgezant te Weenen, de tijding aangebragt heeft, dat de vereenigde Mogendheden aan Koning *Joachim*, eene geëvenredigde schadevergoeding hadden aangeboden indien hij het Koningrijk Napels aan deszelfs wettigen Souverein wilde afstaan; doch dat hij tot op het vertrek van dien Kourier weigerig gebleven was.

S P A N J E.

MADRID *den* 15. *October*. Naar men verneemt is de inscheping van de Divisie van *Morellos*, welke naar Amerika bestemd is, aan de grootste zwarigheden onderhevig. Zelfs twijffelt men of dezelve wel tot stand gebragt zal worden.

Uit Kadix wordt gemeld dat de Generaal *O'Donell*, aan het hoofd van 5000 man, in die Stad te gemoet gezien

(*) Paus St. *Silvester*, werd den 8 Junij in het Jaar 536 gehuldigd, in de maand November 537 verbannen en stierf den 20. Junij 538, van ellende in zijne Ballingschap.

Paus St. *Martinus*, werd den 5. Julij 649 gehuldigd, den 19. Julij 653 op bevel van Keizer Constans, uit Romen opgeligt en stierf den 16. September 655, als Martelaar.

VEREENIGDE NEDERLANDEN.

LEIDEN *den* 1. *November*. Eindelijk heeft onze stad, gisteren morgen, ten 9 uren, het genoegen mogen smaken van Z. D. H. den Heere WILLEM FREDERIK KAREL, jongsten Zoon van Z. K. H., onzen geliefden Souverein, binnen hare muren te ontvangen, om, naar het voorbeeld van Hoogstdeszelfs Doorluchtigen Vader, onze alom beroemde hooge school, door Hoogstdeszelfs onsterfelijken Voorzaat *Willem den Eersten*, ter belooning van den onbezweken moed van Leidens burgeren, in den jare 1575, gegrondvest, met zijne Hooge tegenwoordigheid te vereeren.

Z. D. H., in het huis van den heer *van Noort*, op de Breedestraat, voor Hoogstderzelver verblijf alhier bestemd, aangekomen zijnde, heeft aldaar audientie gelieven te verleenen aan de regtbank van eersten aanleg, den heer commissaris van het distrikt Leiden, de provisionele regering, de geestelijkheid der onderscheidene gezindheden, mitsgaders aan de heeren officieren der schutterij en van het alhier in garnizoen liggend regiment kavallerie.

Op den bepaalden tijd, begaven zich H. H. rector en professoren der hooge school, na vooraf belet te hebben laten vragen, gezamentlijk in plegtgewaad, voorafgegaan door de beide pedellen, naar de woning van Z. D. H., alwaar dezelve aanstonds toegelaten werden, en alwaar de heer rector aan Z. D. H., in de volgende woorden, de welkomsgroete der akademie aanbragt:

„Doorluchtigste Vorst! De hooge school van Leiden biedt U. H., door mij, de betuiging van hare opregtste hulde aan. Zij erkent de eer en het geluk, welke het haar aandoet, den Zoon van den geeerbiedigden en geliefden Vorst van Neerlands keuze onder hare burgers te tellen. Zij herinnert zich met dankbaarheid de namen uwer Doorluchtige Voorouders, om, langs eene reeks van weldaden, op te klimmen tot den grooten naam van hem, die te gelijk de grondvester van Neerlands onafhankelijkheid, en van Leidens hooge school was. Zij heeft de verpligtingen, welke de dankbaarheid haar oplegde, nooit vergeten. Zij heeft, midden in de gevaren der onderdrukking, het vuur levendig gehouden, dat eenmaal, de herleving van Nederland, onder het vaderlijk bestuur van Oranje, moest waarborgen. Behoef ik U. D. H. wel te ontwikkelen, met welke gevoelens wij thans weder een' afstammeling van dat zelfde Huis in ons midden zien? Neen! met hartelijke aandoening en oud-hollandsche gulhartigheid, bied ik haar de welkomstgroete van Leidens hooge school aan, en zoo onafgebroken ijver, om het doel der komst van U. D. H. alhier te bevorderen, zoo de ingespannenste zucht om haar de welmeenendste bewijzen onzer liefde, zoo wel als onze getrouwheid aan de gemeene zaak des vaderlands te geven, genoeg zijn, om hetgeen wij nog meerder zouden wenschen te doen, te vergoeden, dan zeker durven wij ons vleijen, dat ook U. D. H. zich hare komst in deze stad nimmer beklagen zal."

Deze aanspraak werd door Z. D. H. met de hem kenschetsende minzaamheid beantwoord. Hierop werden, na het vertrek van H. H. rector en professoren, de hoogleeraren, van welker voorlichting Z. D. H., in onderscheidene vakken van wetenschap, gebruik zal maken, in het bijzonder door den heer rector aan Z. D. H. voorgesteld, waarna zich de trein, op gelijke wijze als die gekomen was, weder naar de senaat-kamer begaf.

Des avonds, behaagde het Hoogstdezelve ook den schouwburg met hare Hooge tegenwoordigheid te vereeren, en werd aldaar met de levendigste en herhaalde toejuiching ontvangen, gelijk ook bij Hoogstderzelver terugkomst, om 9 uren. Eene deputatie uit het midden der heeren studenten, die reeds, des morgens, belet hadden laten vragen, bestaande uit twee leden van elke faculteit, had daarop de eer bij Z. D. H. hun compliment af te leggen, en vervolgens voor het huis eene keurige serenade te geven, herwelk, daarna, van wege de regering, door de muzijkanten der schutterij insgelijks geschiedde.

De minzaamheid en vriendelijkheid, waarmede de jonge Vorst alle de aanspraken, aan Hoogstdenzelven gedaan, heeft gelieven te beantwoorden, en de blijken van vergenoeging over alle de betooningen van blijdschap verwekten eene algemeene geestdrift, welke door een uitbundig gejuich, zoo dikwerf Z. H. aan het venster verscheen, een klaarblijk aan den dag werd gelegd; en, zonder eenigen den minsten wenk, zag men niet alleen de regeringsleden, professoren en studenten, maar ook eene menigte particulieren wedijveren, om de algemeene blijdschap door fraaije illuminatien en vlaggen te betoonen.

wordt, om het korps Vrijwilligers te ontwapenen en eene buitengewone kontributie van 15 millioen Realen, bestemd ter goedmaking van de kosten der expeditie naar Amerika, in te vorderen.

E N G E L A N D.

LONDEN *den* 28. *October*. Eerstdaags zal er van Plijmouth wederom eene expeditie naar Amerika onder zeil gaan. De *Vengeur* van 74 stukken zal, met eene Vloot transportschepen welke omtrent 3000 man troepen aan boord hebben, met den eersten gunstigen wind van daar vertrekken.

Te Plijmouth is order gekomen om dadelijk 10,000 Wapenrustingen, benevens eene groote hoeveelheid Ammunitie van allerleije soort, aan boord van onderscheidene oorlogs- en transportschepen, naar Amerika in te schepen.

Door het Gouvernement is bevel gegeven om de afdanking van verscheidene Regimenten Militairen, welke op den 24. dezer bepaald was, uitteftellen; ook zullen de tweede Bataillons van de Regimenten van Linie, provisioneel in dienst gehouden worden.

Met de laatste Depeches van Lord *Castlereagh* uit Weenen, heeft ons Gouvernement eene Kopij ontvangen van de zoo veel geruchtmaakt hebbende Nota, den 4. dezer door den Franschen Minister *Talleyrand*, aan de Ministers van Engeland, Oostenrijk, Rusland en Pruissen ingeleverd. Men is alhier over dat stuk in genen deelen voldaan, alzoo men begrijpt dat, indien Frankrijk de vergrootingen der andere Mogendheden wil aanzien zonder die te bekragtigen, dit even zoude zijn als of hij zeide: *Ik ben nu te zwak om er mij tegen te verzetten; doch zoo dra mijne kragten herfteld zullen zijn, spreken wij elkander nader.*

Z W I T Z E R L A N D.

BERN *den* 24. *October*. De Heer *Stratford-Canning*, Minister van Zijne Britsche Majesteit, is op het ontvangen van een Kourier door Lord *Castlereagh* den 15. dezer uit Weenen afgezonden, over Zurich naar die Hoofdstad vertrokken. Naar men verzekert, moet eene afzonderlijke Kommissie te Weenen, zich bezig houden met de voorbereidende werkzaamheden tot de schikkingen der zaken welke betrekking op Zwitzerland hebben; de Leden welke deze Kommissie uitmaken, zijn, naar men verneemt, de Graaf *van Capo d'Istria*, de Ridder *van Lebzeltern*, de Minister *van Humbold*, en de Heer *Stratford-Canning*.

In de zitting van den 18. heeft men de Instructien wegens het doen van den Eed op het Bondgenootschappelijk Verdrag, gelezen, zijnde door den landdag het formulier van denzelven bepaald en bekragtigd. Intusschen zijn de stemmen wederom verdeeld geweest, en nu wel over den tijd op denwelken dien Eed door de leden van het Bondgenootschap afgelegd moeste worden. Bern, Freijburg, Solothurn en Lucerne, hebben geëischt dat deze plegtigheid dadelijk plaats zoude hebben; doch Zurich, Bazel, de Kantons van Vaud, van Turgau enz. hebben integendeel er op aangedrongen dat deze plegtigheid tot zoo lange zoude worden uitgesteld tot alle de leden van het Bondgenootschap bij den anderen vergaderd waren, of ten minsten tot zoo lange dat men hoope hadde dat de Gedeputeerden der Kantons, welke nog over verschillende zaken delibereerden, terug zouden komen. De deliberatien over dit stuk zijn tot op heden uitgesteld.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN *den* 22. *October*. Eergisteren avond heeft de Graaf *van Stackelberg*, Ambassadeur van Rusland, een Bal gegeven, hetwelk door hunne Majesteiten den Keizer en de Keizerinne van Rusland, den Koning van Pruissen, de Groothertoginnen *Katharina* en *Maria*, Z. K. H. den Aartshertog Palatijn en de Pruisfische Prinsen, met Hoogstderzelver tegenwoordigheid vereerd is.

Gisteren heeft een gedeelte der zich alhier bevindende Sou-

Zie verder den kant van deze Bladz.

vereine Vorsten de vertooning van het Ballet *la Dansomanie*, hetwelk door de Fransche Tooneelisten gegeven wierdt, bijgewoond.

Heden geeft de Staatsminister Graaf *von Zichy*, een Bal, hetwelk de Monarchen met hunne tegenwoordigheid vereeren zullen.

Gisteren voor den middag begaf zich Z. M. Keizer *Alexander*, zonder eenig gevolg, en alleenlijk versierd met het Kruis der Oostenrijksche Armée, gekleed in de Uniform van eenen Kolonel van het aan Hoogstdenzelven opgedragen Regiment Infanterie *van Hiller*, naar het Hotel van Oorlog, en veroorzaakte door dit onverwagt bezoek aan den Veldmaarschalk Prins *von Schwartsenberg*, eene aangename verrassching.

Naar men verneemt zoude het vertrek der Hooge Souvereinen naar Ofen, op overmorgen bepaald zijn. Tot Hoogstderzelver dienst gedurende hun verblijf in die Stad zijn, behalven de Bataillons Grenadiers van *Oclopsia* en *Jurissich*, ook nog bestemd twee Bataillons van *Bianchi* en een Bataillon van het Regiment Keizer *Alexander*, als mede de Regimenten Kavallerie, de Husfaren van den Aartshertog Palatijn, benevens de Veliten, de Dragonders van *Riesch* en de lichte Kavellerie van *Rosenberg*.

MUNCHEN *den* 24. *October*. Het uitstel van de opening van het Kongres, de geallieerde Souvereinen in het geval stellende hun verblijf in Weenen nog voor eenigen tijd te verlengen, zoo word Zijne Majesteit onzen Koning, niet voor half November alhier teruggewagt.

FRANKFORT *den* 27. *October*. Alle de berigten welke men uit Duitschland ontvangt, verzekeren, dat de geallieerde Mogendheden, besloten hebben, om tegen de Fransche Linie van Vestingwerken, welke zich van Straatsburg tot Duinkerken uitstrekt, eene evengeduchte Linie te formeren, waar van de Forteresfen van Mentz en Luxemburg de voornaamste steunpunten zullen zijn.

De werkzaamheden der Kommissie, gelast met de regeling der nieuwe grenzen tusschen Frankrijk en Duitschland, naar den kant van den Rhijn, hebben reeds eenen aanvang genomen.

Prins *Gustaaf* van Zweden, Zoon van Koning *Gustaaf Adolph*, bevind zich bij aanhoudenheid te Karlsruhe, alwaar de Koningin, zijne Moeder, zijne opvoeding verzorgt. De Keizerin van Rusland, zijne doorluchtige Tante, stelt zeer veel belang in zijn lot. Naar men wil zal zijne persoon, bij de schikkingen welke in Duitschland gemaakt worden, insgelijks in aanmerking komen. Hij is omringd van verscheidene Zweden, die hem de grootste verknochtheid betoonen.

F R A N K R Y K.

PARYS *den* 28. *October*. Prins *Talleyrand* word binnen kort uit Weenen alhier terug gewagt. Naar het schijnt is zijnen invloed op het Kongres zoo gering, dat hij zich in zijne verwachtingen omtrent verscheidene door hem gemaakte bedenkingen, te leur gesteld ziet. Reeds is de Graaf *Alexis de Noailles*, een der Minister van ons Hof bij het Kongres te Weenen, van hier naar die Hoofdstad vertrokken, om met de andere Ministers van Frankrijk, in plaatse van den Prins *van Talleyrand*, de verdere deliberatien van het Kongres bij te wonen.

B E L G I E.

BRUSSEL *den* 30. *October*. Niettegenstaande alles wat onderscheidene dagbladen met betrekking tot de verlegging der Pruissische Tollinie naar den regteroever van de Maas gezegd hebben, schijnt het nochthans zeker dat de zaken in het Gouvernement van den Neder- en Middel-Rhijn, tot zoo lange in den tegenwoordigen staat zullen blijven, tot dat het lot dier Landen, hetwelk nog niet bepaald schijnt te zijn, op het Kongres stellig beslist zal wezen. Frankrijk poogt Pruissen van deszelfs grenzen te verwijderen, en zoude liever, als voor dezen, verkiezen, de Keurvorstendommen van Mentz en Trier, tot Naburen te hebben. Dan, het is te bezien, of de Geallieerde Mogendheden, door de terugkeering der oude orde van zaken, de rust van Duitschland, als genoegzaam verzekerd zullen beschouwen. Wat de Provintien van Luxemburg, Limburg, Oostenrijks-Gelder, Luik, Stavelot en Malmedij daar onder begrepen, aanbelangt, blijft men bij aanhoudenheid met zeer veel grond denken, dat er hoop is, dat die Landen niet van Belgien afgescheiden, maar in tegendeel, een gedeelte van dien staat zullen uitmaken, met denwelken ons Vaderland zal vereenigd worden.

Zie verder den kant van de eerste Bladz.

E X T R A C T.

*** Bij Vonnis van de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Amersfoort, Vonnissende in zake van Correctionnele Politie, van dato den vijfden October 1814, is Mr. NICOLAAS CHRISTIAAN KOLFF, oud 64 Jaren, Koopman, woonachtig te Amersfoort, ter zake van Simpel Bankroet, ingevolge Art. 402, van het Lijfstraffelijk Wetboek, en Art. 592, van het Wetboek van Koophandel, gecondemneerd tot eene Gevangenzetting voor den tijd van ééne Maand, met bevel dat deze in een Dagblad zal worden geinfereerd.

Voor Extract Conform.

H. J. HOOGEVEEN, *Jorisz.*
Cs. Griffier.

*** Heden middag overleed alhier, aan eene Rhumatieke Ziekte van weinige dagen, mijn tedergeliefde Man, THOMAS SCHUT, in den ouderdom van ruim 46 Jaren, mij nalatende zes minderjarige Kinderen. Ieder die den Overledenen in zijnen werkzamen kring gekend heeft, zal het groot verlies hetwelk ik met mijne Kinderen lijde, ligtelijk gevoelen, en mijne regtmatige droefheid billijken zonder mij daar van door Brieven van rouwbeklag te verzekeren.

J. A. EGER,
Wedúwe TH. SCHUT.

Utrecht den 30. October 1814.

*** Heden overleed mijne hartelijk geliefde Vrouw, M. J. VAN BEUSEKOM, tot mijne en mijner Kinderen droefheid, aan eene Beroerte zeer subiet, in den ouderdom van een en vijftig jaren, na eene allergenoegelijkste Huwelijksvereeniging van een en dertig jaren.

Ik houde mij verzekerd van de deelneming van allen, welke de Overledene in hare waarde gekend hebben, en mijn, vooral in mijne klimmende jaren, smartelijk verlies kunnen berekenen; zonder dat mij zulks door brieven van rouwbeklag kenbaar worde.

B. W. VAN LAKERVELDT.

Culenborg den 31. October 1814.

*** Allen den genen welke iets hebben te vorderen of pretensien sustineren te hebben, ten laste van Mejufvrouw de Weduwe J. ROGHAIR, wonende te Utrecht, worden verzogt daar van ten spoedigsten en wel uiterlijk voor of op den 10. November aanstaande specifique opgave te doen ten Kantore van den Procureur F. C. BLEKMAN, op de Nieuwegragt te Utrecht.

*** Allen den genen welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan, de Nalatenschap van wijlen Mr. JAMES QUIRYN VAN GOENS, voorheen Advocaat voor den Hove van Utrecht, in de maand October 1814, binnen Gorinchem overleden, worden verzogt daarvan opgave te doen, ten Kantore van ANTHONY VAN DAM, in de Bregittestraat te Utrecht, Executeur Testamentair van gem. Overledenen, of ten Kantore van den Notaris VAN ETEN, te Gorinchem. — Terwijl die genen welke eenige Effecten, Titels, Papieren of andere stukken tot gemelde Nalatenschap behoorende, onder zich mogten hebben, worden verzogt dezelven ten Kantore van voorn. Executeur binnen Utrecht over te brengen.

*** J. WESSELING en H. WESSELING, Makelaars, geauthoriseerd door de Regtbank van Koophandel, zullen op Maandag den 7. November 1814, des namiddags ten half vier uren, te Amsterdam in *de Witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, Presenteeren te verkoopen: eene extra mooije nieuw aangekomene partij RHYNSCHE GREENEN en VUREN RONDHOUTEN, DENNEN en DIKBALKEN, VUGTEN en diverse EIKEN HOUTEN, een frissche partij Nerva en Noordsche BALKEN, Wijburger, Nerva en andere Oostersche DEELEN, en andere HOUTWAREN, liggende als bij Notitien wordt aangewezen, die aan het Kantoor van *Bontekoning* en *Aukes* te bekomen zijn.

*** Op Maandag en Dingsdag den 7. en 8. November 1814, zullen ten Huize van *Tijmen Schinkel*, in de Lange Weide, No. 7, ten overstaan van den openbaren Notaris GERRIT NICOLAAS BUDDINGH, worden verkogt, KOEIJEN, PAARDEN en HOOI, BOUW en MELKGEREEDSCHAPPEN, MEUBILEN en INBOEDEL, ten verzoeke van de meerderjarige en Voogden over de minderjarige Erfgenamen van wijlen *Meindert Corneliszoon Hogendoorn* en *Teetje Ariesdochter Hogendoorn*.

*** Men zal op Dingsdag den 8. November 1814 en volgende dagen, aan 't STADS VENDUHUIS, op de Marie-Plaats te Utrecht, van 's morgens half 10 tot 12, en van 's middags half 3. tot 5 uren, op de gewone wijze Verkoopen: JUWELEN, GOUD en ZILVER, allerhande MEUBILEN en HUISRAAD, Koper, Tin, Blik en Yzer; eenige zeer keurige Bedden; Tapijten en Vloerkleeden, Tafel- en Bedlinnen, Mans- en Vrouwen-Kleederen, benevens SCHILDERYEN en BOEKEN; mitsgaders eene aanzienlijke partij DEKENS. Alles dags te voren, 's morgens van 9 tot 12, en 's middags van 2 tot 5 uren voor een ieder te zien: wordende de Goederen *van nu af* tot Vrijdag voor de Verkooping aangenomen.

*** Men zal op den 9. November en volgende dagen op de Hofstede *Noordwolfsbergen* te 's Gravenland, publiek verkoopen, een partij van circa zevenhonderd zware Eiken, Ipen, Beuken, Linden en Dennen BOOMEN, meest alle drie voeten onder het kruis, van Heden af tot op den verkoopdag te zien; op gemelde Plaats zal ook verkocht worden een nieuw Pauwen of Faisanten Hok, 't welk zeer fraaij is.

*** PHILIPPUS CAUVAS, PIETER JACOB CANTZLAAR, mitsgaders GERHARDUS RADEMAKER, Makelaars te Rotterdam, als last hebbende van hun Principaal, en geauthoriseerd door de Regtbank van Koophandel binnen deze Stad, na gedane Aangifte, conform de Wet, zijn van mening, op Woensdag den 9. November 1814, des voormiddags ten elf uren, in *het Badhuis*, onder de Boomtjes, (*om Contant Geld*) te verkoopen, circa 30 Kisten beschadigde INDIGO en circa 360 Balen beschadigde KOFFY; nu gelost uit het Schip *de Minerva*, Kapitein *van der Putten*; liggende als nader bij Notitie zal worden aangewezen. Nader onderrigting bij bovengemelde Makelaars.

*** JAN DANIEL MERCKER, Makelaar te Amsterdam, zal als last en order hebbende van deszelfs Principalen, op de onderstaande dagen, des voormiddags ten 10 uren, in 't openbaar doen Veilen en Verkoopen, te Polsbroek in 't Regthuis, op Donderdag den 10. November 1814.

Onder Z U I D - P O L S B R O E K.

No. 1. Een Morgen WEI-, HOOI- en TEELLAND, gemeen in een stuk van 12 Morgen, competeerende aan 't Capittel van St. Maria te Utrecht. — No. 2. Vier dito WEI- en HOOILAND. — No. 3. Acht dito dito. — No. 4 Acht dito dito. — No. 5. Vier dito dito. No. 6. Tien dito dito. — No. 7. Negen dito dito. — No. 8. Acht dito dito, gelegen in het beneden einde van Lopik.

Te Oudewater, in den Doelen, op Vrijdag den 11. November 1814.

No. 9. Een HOFSTEDE, met 28 Morgen 296 Roeden WEI-, HOOI- en TEELLAND, gelegen in Teccop.

No. 10. Een DITO, met 27 Morgen 200 WEI-, HOOI-, TEEL- als BOOMGAARD-LAND, gelegen in Reijerscop onder Bijleveld.

No. 11. Twee en twintig Morgen 400 Roeden, gelegen als voren.

Breeder bij Billetten geannonceerd, kunnende de Woningen met voorkennis van de Bewoners, en de Landerijen dagelijks voormiddags bezigtigd, en nadere onderrigting bekomen worden, bij bovengemelden Makelaar, op de Keizersgragt No. 716, als mede bij den Notaris BLANKEN, te Oudewater, alwaar de Bewijzen van Eigendom en Veilconditie, agt dagen voor den Verkoop, dagelijks te zien en te lezen zullen zijn.

V E R K O O P I N G O P R E G T E R L Y K G E Z A G.

*** ANTHONY GRYFF, zal in kwaliteit als Deurwaarder bij de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Utrecht, op Zaturdag den 12 November 1814, des voormiddags ten 10 uren, ingevolge permissie van de Heeren Presi-dent en Regters derzelver Regtbank, op de Hofstede bewoond wordende door *Arij van den Akker*, Bouwman, wonende in den Agtersloot, Gemeente van Ysselstein, ten verzoeke van Mejufvrouw *Anna Sibilla Vroom*, Wed. den Heer *Gerardus Bernardus Specht*, Rentenierster, wonende te Utrecht, bij Executie, om Contant Geld, aan den meestbiedenden verkoopen: eenige MEUBILEN en INBOEDEL, bestaande in Kasten, Tafels, Stoelen, Spiegels, Schilderijen, Koper, Tin, Yzer- en Aarde-Werk; Bouw- en Melkgereedschap, Boeren Wagens, Hooi, Koorn, Paarden, Koebeesten, Varkens; alsmede een kwantiteit Kaas, en hetgeen verder ten dage der Verkooping te voorschijn zal worden gebragt.

Zullende alles vóór en op den Verkoopdag voor de gegadigdens te zien zijn.

*** Er word gevraagd in een Apotheek binnen deze Stad een LEERLING buiten Kost en Inwoning; adres aan den Uitgever dezer. Brieven *Franco*.

*** Ten Kantore van F. MANUS EN ZOON, op den hoek van de Lijnmarkt te Utrecht, alwaar in onderscheidene voorgaande Loterijen vele hooge Prijzen, en nog in de jongstledene 114. Loterij de kapitale Prijzen van *f* 80,000-:-:, *f* 10,000-:-: en meer andere gevallen zijn, zijn nu weder te bekomen voor de *Derde Klasse* der 115de NEDERLANDSCHE LOTERY, waarvan de trekking begint op Maandag den 21. November 1814, heele en gedeelten van Loten, zoo wel in KOOP, in HUUR, als DOORGEFOURNEERD. — Alles volgens Prijs-Courant; wordende ten zelfden Kantore naauwkeuriglijk Contraboek gehouden van de geheele Loterij en de Lijsten dagelijks uitgegeven.

T E U T R E C H T, B Y D E L E E U W E N C O M P.